

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Det er ikke specielt anbefalelsesværdigt ikke at være i et forlig, men det er da rart at konstatere, at selv om man ikke er med i et forlig, kan den kritik og de initiativer, man rejser, være inspiration til, at man kan få forligskredsen til at samles og gøre noget ved det. Der håber jeg også, at Det Konservative Folkeparti vil være med omkring de problemer, der er med andre aktører.

Kl. 18.30

Jeg synes også lige, jeg har behov for at få Det Konservative Folkepartis bud på, om det er en aftale i forligskredsen, eller om hr. Lars Barfoed er enig med hr. Bent Bøgsted og hr. Bjarne Laustsen i, at denne her grænse på de 55 pct. af midlerne, der må bruges til uddannelsesaktiviteter i regionerne, ikke er noget, der er aftalt i forligskredsen. Er det noget, hr. Bjarne Laustsen kan bekræfte og i givet fald, hvor er beslutningen så truffet?

Den fg. formand (Grete Schødt):

Hr. Lars Barfoed – det var vist også til hr. Lars Barfoed, spørgsmålet var stillet.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Ja, nu fik hr. Ole Sohn vist spurgt, om jeg kunne bekræfte, at hr. Bjarne Laustsen kunne bekræfte det, og det skal jeg ikke kunne sige.

Men jeg vil gerne for mit eget vedkommende sige, at jeg er fuldstændig enig med beskæftigelsesministeren i den linje, som ministeren har lagt i den forbindelse. Jeg synes, det er helt i overensstemmelse med ønsket om, at vi skal finde den mest effektive måde at få de ledige i arbejde på. Der skal vi passe på, at vi ikke bruger aktiveringsinstrumenter, hvor der er for meget dødvægt, altså at vi ikke bruger ressourcer på uddannelse, hvor vi bedre kan bruge ressourcerne på noget andet. Så på den måde synes jeg, at det er helt i overensstemmelse med den aftale, vi har.

Må jeg så ikke lige sige yderligere omkring det med private aktører, hvad jeg ikke fik sagt før, at jeg synes, det er lidt forkert, når hr. Ole Sohn sådan bebrejdende siger, at der er nogle af disse private aktører, som er gået ind i arbejdet for at tjene penge på det. For det synes jeg da er hæderligt nok. Det er jo folk, som har det som deres arbejde at skaffe folk i arbejde. Jeg går også ud fra, at de, som er ansat i arbejdsformidlingen, passer deres job for at tjene en løn og

leve af den, og derfor er det jo hæderligt nok, at man som privat aktør vil tjene penge på det.

Men det er klart, at der skal være en kontrol med, om kvaliteten er i orden, og det vil jeg gerne give tilsagn om at vi fra konservativ side også vil følge op på. Vi har da ingen interesse i dårlig aktivering. Vi har kun interesse i, at der er en god og effektiv aktivering.

Den fg. formand (Grete Schødt):

Hr. Ole Sohn for en kort bemærkning, og det er den tredje og sidste i denne omgang.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg indrømmer, at dagene bliver lange, og derfor kan det måske godt svipse lidt med, hvem man henvender sig til, men jeg vil gerne spørge hr. Lars Barfoed om det her med de 55 pct. Nu kan jeg forstå, at det er ikke i forligskredsen, men er Det Konservative Folkeparti enig i det?

Jeg troede sådan set, at Det Konservative Folkeparti havde den opfattelse, at det var de regionale arbejdsmarkedsråd, der ligesom skulle have frit værktøjsvalg til at tilrettelægge arbejdsmarkedspolitikken ud fra de regionale behov. Det er vel derfor, vi har arbejdsmarkedsrådene.

Derfor kan jeg ikke helt forstå, hvordan Det Konservative Folkeparti kan mene, at det er rimeligt, at man har en central beslutning, som så ikke er truffet i forligskredsen, men et andet sted, som overruler arbejdsmarkedsrådene. Det hæmmer jo den kreativitet.

Det kunne jo være, at der i ét arbejdsmarkedsråd er behov for et markant uddannelsesløft og knap så meget i et andet, og derfor er spørgsmålet: Hvorfor ikke overlade det til arbejdsmarkedsrådet at foretage den faglige vurdering af, hvad der er behov for i forhold til at opkvalificere de arbejdsløse?

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Jeg synes altså, det er fornuftigt, at vi i et trods alt lille land som Danmark med kun 5 millioner indbyggere, et land, som også er rimelig overskueligt rent geografisk, har mulighed for på nogle områder på landsplan at koordinere den arbejdsmarkedspolitik, vi fører, og også lægge nogle prioriteringer ind i arbejdsmarkedspolitikken nationalt. Det hindrer jo ikke de regionale arbejdsmarkedsråd i på en lang række områder inden for de rammer at udstikke en kurs og prioritere osv.